

sammen, hvis de skulle låne en sjettedel af deres omsætning hvert eneste år. Den eneste grund til, at det kan lade sig gøre for staten, er, at vi 5 mio. danskere på godt og ondt er selvskyldner-kautionsister for de lån, der er blevet optaget.

Det, der piner mig, er den manglende forståelse både her i Folketinget og altså også ude i befolkningen for, at hver eneste gang man henvender sig ved de offentlige kasser og beder om penge, er det nogle penge, man skal ud og låne. Det vil altså sige, at det nu ikke længere kun er naboen, genboen og de andre, der betaler for den velfærd, man nyder godt af i dag. Nej, nu er det en lånt velfærd – en velfærd, som vores børn og børnebørn kommer til at betale af på, vel at mærke med renter og rentes rente.

Det er derfor, min konklusion er, at vi er blevet et egoistsamfund, og det er vel at mærke specielt Socialdemokratiet, der bærer hovedansvaret for, at det er blevet det egoistsamfund. Man er så egoistisk, at man er hamrende lige-glad med sine egne børn og børnebørn, at det er dem, der skal trække og arbejde gratis uden at kunne få velfærd ud af den arbejdsindsats, de gør, fordi de skal betale for den velfærd, vi bevilgede os her i netop disse år.

Det leder jo meget hurtigt over til en diskussion om, hvorvidt det velfærdssamfund, vi har opbygget, egentlig bygger på en sund moral. Her er vores konklusion, at det er alt andet end en sund moral. Det er en moral, der bygger på, at jo mere man kan tømme de offentlige kasser, jo bedre er det, og hvis man tager på almindeligt arbejde og tjener sine egne penge, er man nærmest dum.

De love, der er vedtaget i Folketinget, animerer jo desværre folk til at tænke på den måde. Forskellige former for tilskudsordninger, forskellige former for refusionsordninger og den mere eller mindre uhindrede adgang til at stikke sugerøret i statskassen og de andre offentlige kasser gør jo, at folk af venner og bekendte bliver udnævnt til at være for dumme, hvis de ikke kan sørge for at hente det, de opfatter som deres såkaldt retmæssige andel af de offentlige penge.

Men resultatet af det er jo blevet, at vi har det sådan, at de 80 pct. rigeste i Danmark betaler til de 80 pct. fattigste, og som enhver, der kan en lille smule procentregning, kan konkludere, sker der altså en kolossal masse ombytning af penge, hvor man giver fra sin højre lomme til sin venstre lomme.

Derfor har Fremskridtspartiets synspunkt også alle år været, at den rigtige måde at få

genetableret et sundt velfærdssamfund på er ved at lade være med at opkræve så mange penge til offentlig omfordeling, lade være med at gøre folk afhængige af de offentlige tilskuds-udbetalinger.

Den afhængighedskultur, der er skabt, er jo ikke et tilfældigt resultat; det er en målrettet, helt bevidst handling fra socialisterne – de har det som mål. De ved godt, at det dér med en revolution og kommunisme og sådan noget kan vi ikke rigtig opnå i Danmark, så i stedet for har man valgt at skabe en afhængighedskultur, hvor folk skal være lydige borgere, så kan de få udbetalt tilskud.

Det, man bare glemmer, er, at den stat, der har magten til at give de mange offentlige ydelser, er den samme stat, der har magten til at tage dem fra folk igen. Det skaber usikkerhed, det skaber utryghed, hvorimod glæden ved at tjene sine egne penge, glæden ved at vide, at de penge, man bruger, er penge, man ærligt har tjent, har vi taget fra befolkningen.

Derfor skal vi have det uforskammet høje skattetryk sat ned, vi skal lade folk få lov til at tage ansvar for deres egen tilværelse, og så skal vi bruge vores offentlige ressourcer, som vel at mærke så bliver kraftigt reduceret, på at hjælpe dem, der virkelig har hjælp behov, og det er så måske en 15-20 pct. Men de 80 pct., der kan klare sig selv, skal have lov til at klare sig selv.

Jeg er nødt til at sige om det dagsordensfor-slag, der er fremsat, at det kan vi af indlysende årsager ikke støtte. Alene det, at man skal til at lave flere planer og flere undersøgelser, ser vi ikke noget formål med. Det, der er brug for, er aktiv handling.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Der kom før en lidt humoristisk bemærkning om, hvor meget hr. Frank Dahlgaard citerede.

Jeg vil dybt beklage, at Fremskridtspartiets ordfører ikke citerer, for alt, hvad han står og siger, er en næsten ordret gengivelse af, hvad der står hos Adam Smith. Men når det nu er næsten ordret, hvorfor så ikke citere Adam Smith, så meget mere som Adam Smith siger det meget bedre, end Fremskridtspartiets ordfører er i stand til?

Disse opsigtsvækkende synspunkter med hensyn til, hvorfor folk blev sådan og sådan, blev – det har jeg ikke selv oplevet, må jeg sige – ført frem i 1890 i en diskussion i Nationaløkonomisk Forening, så det er sandelig nye ting, vi får at høre fra Fremskridtspartiets side.